

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. liepos 15 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymas – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – 7 straipsnio 2 punktą – Jurisdikcija delikto arba kvazidelikto bylose – Žalos atsiradimo vieta – Kartelis, pripažintas prieštaraujančiu SESV 101 straipsniui ir Europos ekonominės erdvės susitarimo 53 straipsniui – Tarptautinės ir teritorinės jurisdikcijos nustatymas – Jurisdikcijų koncentracija specializuotame teisme“

Byloje C-30/20

dėl *Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid* (Madrido 2-asis komercinių bylų teismas, Ispanija) 2019 m. gruodžio 23 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. sausio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

RH

prieš

AB Volvo,

Volvo Group Trucks Central Europe GmbH,

Volvo Lastvagnar AB,

Volvo Group España SA

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan (pranešėjas) ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas J. Richard de la Tour,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* *Proceso kalba: ispanų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB* ir *Volvo Group España SA*, atstovaujamų *abogados* R. Murillo Tapia ir N. Gómez Bernardo,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos S. Centeno Huerta ir J. Rodríguez de la Rúa Puig,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos A.-L. Desjonquères, N. Vincent ir A. Daniel,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir J. Langer,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir C. Urraca Caviedes,

susipažinęs su 2021 m. balandžio 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 7 straipsnio 2 punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant RH ir *AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europ GmbH, Volvo Lastvagnar AB* bei *Volvo Group España SA* ginčą dėl žalos, kurią RH patyrė dėl atsakovių pagrindinėje byloje antikonkurencinių veiksmų, už kuriuos šioms Europos Komisija skyrė sankcijas pagal SESV 101 straipsnį ir 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 52 t., p. 3; toliau – EEE susitarimas) 53 straipsnį, atlyginimo.

Teisinis pagrindas

- 3 Reglamento Nr. 1215/2012 15, 16 ir 34 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:
 - „(15) jurisdikcijos taisyklės turėtų būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai nustatoma pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą. Todėl turėtų visada galioti ši jurisdikcijos nuostata, išskyrus keletą aiškiai nustatytų atvejų, kai ginčo objektas arba šalių autonomija pateisina kitą siejamąjį kriterijų. Juridinio asmens buveinės vieta turi būti apibrėžta autonomiškai, siekiant didesnio bendrų taisyklių skaidrumo ir norint išvengti jurisdikcijų kolizijos;
 - (16) jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą. Glaudaus ryšio reikalavimas turėtų užtikrinti teisinį tikrumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme. Tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių, įskaitant šmeižtą, pažeidimus;

<...>

(34) turėtų būti užtikrintas [1968 m. rugsėjo 27 d.] konvencijos [dėl jurisdikcijos ir sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32)], [2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos] [R]eglamento (EB) Nr. 44/2001 [dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42)] ir šio reglamento tęstinumas ir tuo tikslu nustatytos pereinamosios nuostatos. Tęstinumą taip pat turi užtikrinti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, aiškindamas [šią 1968 m. konvenciją] ir ją pakeičiančius reglamentus“.

4 Reglamento Nr. 1215/2012 II skyrius „Jurisdikcija“ apima, be kita ko, 1 skirsnį „Bendrosios nuostatos“ ir 2 skirsnį „Specialioji jurisdikcija“. Šio reglamento 1 skirsnyje esančio 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiami tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.“

5 To paties reglamento 1 skirsnyje esančio 5 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kitos valstybės narės teismuose ieškiniai gali būti pareiškiami tik taikant šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.“

6 Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnyje, įtvirtintame II skyriaus 2 skirsnyje, nustatyta:

„Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas:

1) a) bylose, kylančiose iš sutarčių – atitinkamos prievolės įvykdymo vietos teismuose;

<...>

2) bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismuose;

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

7 RH yra įmonė, turinti buveinę Kordoboje (Ispanija), kur 2004–2009 m. iš koncesioninkės *Volvo Group España* įsigijo penkis sunkvežimius. Dėl pirmojo iš šių sunkvežimių iš pradžių buvo sudaryta finansinės nuomos sutartis, o 2008 m. RH šį sunkvežimą perpirko.

8 2016 m. liepos 19 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2016) 4673 *final* dėl procedūros pagal [SESV] 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla AT.39824 – Sunkvežimiai) (OL C 108, 2017, p. 6; toliau – 2016 m. liepos 19 d. sprendimas).

- 9 Tame sprendime Komisija pripažino, kad egzistavo penkiolikos tarptautinių sunkvežimių gamintojų, įskaitant *Volvo*, *Volvo Group Trucks Central Europe* ir *Volvo Lastvagnar*, sudarytas kartelis, susijęs su dviem prekių kategorijomis, t. y. sunkvežimiais, kurių masė yra nuo 6 iki 16 tonų, ir sunkvežimiais, kurių masė didesnė nei 16 tonų, kalbant tiek apie sunkvežimius be priekabos, tiek apie vilkikus.
- 10 Komisija nusprendė, kad SESV 101 straipsnio pažeidimas apėmė visą Europos ekonominę erdvę (EEE) ir truko nuo 1997 m. sausio 17 d. iki 2011 m. sausio 18 d. Todėl ji skyrė baudas visiems kartelyje dalyvavusiems ūkio subjektams, išskyrus ūkio subjektą, kuriam pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo procedūrą buvo taikomas visiškas atleidimas nuo baudos.
- 11 RH pareiškė *Volvo* (Geteborgas, Švedija), *Volvo Group Trucks Central Europe* (Ismaningas, Vokietija), *Volvo Lastvagnar* (Geteborgas) ir *Volvo Group España* (Madridas, Ispanija) ieškinį dėl žalos atlyginimo, jį grįsdama teigė patyrusi žalą dėl minėtų penkių transporto priemonių įsigijimo, nes dėl slaptų susitarimų, už kuriuos Komisija skyrė baudas, sumokėjo didesnę sumą.
- 12 Nors RH įsigijo transporto priemones Kordoboje ir šiame mieste turėjo savo buveinę, ji pareiškė ieškinį *Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid* (Madrido 2-asis komercinių bylų teismas, Ispanija). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad atsakovės pagrindinėje byloje neginčijo jo teritorinės jurisdikcijos, todėl pagal nacionalinę teisę turi būti laikoma, kad jos netiesiogiai pasirinko šio teismo jurisdikciją.
- 13 Vis dėlto minėtos atsakovės pareiškė prieštaravimą dėl tarptautinės jurisdikcijos, manydamos, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkte nurodyta „vieta, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlus įvykis“, yra žalą sukėlusio įvykio vieta, šiuo atveju – ta, kurioje buvo sudarytas kartelis dėl sunkvežimių, o ne ieškovės pagrindinėje byloje buveinės vieta. Atsižvelgiant į tai, kad kartelis buvo sudarytas kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, atsakovės mano, jog Ispanijos teismas neturi jurisdikcijos.
- 14 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, kyla rimtų abejonių dėl to, kaip reikėtų aiškinti Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą.
- 15 Šiuo klausimu jis pažymi, kad, remiantis 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimu *CDC Hydrogen Peroxide* (C-352/13, EU:C:2015:335, 56 punktas), jeigu iš skirtingose valstybėse narėse įsikūrusių atsakovų teisme reikalaujama atlyginti žalą dėl keliose valstybėse narėse skirtingose vietose ir skirtingu laiku jų padaryto Komisijos konstatuoto vieno ir tęstinio SESV 101 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimo, žalą sukėlus įvykis laikomas įvykusi atskirai kiekvieno galimo nukentėjusio asmens atveju, o kiekvienas nukentėjęs gali pasirinkti pareikšti ieškinį vietas, kurioje galutinai sudarytas nagrinėjimas kartelis, arba, jei reikia, vietas, kurioje sudarytas konkretus susitarimas, laikytinas vienintele nurodytos žalos priežastimi, teisme arba jo buveinės vietos teisme.
- 16 Taigi atsižvelgiant į vietą, kurioje yra RH buveinė, ieškinys atsakovėms pagrindinėje byloje gali būti pareikštas Ispanijos teritorijoje.
- 17 Vėliau, jau konkrečiai nurodant sunkvežimių kartelį, už kurį Komisija skyrė baudas 2016 m. liepos 19 d. sprendime, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymėjo, kad 2019 m. liepos 29 d. Sprendime *Tibor-Trans* (C-451/18, EU:C:2019:635, 33 punktas) Teisingumo

Teismas nusprendė, jog kai antikonkurencinių veiksmų paveikta rinka yra valstybėje narėje, kurios teritorijoje, kaip įtariama, atsirado nurodoma žala, reikia konstatuoti, kad žalos atsiradimo vieta pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą yra šioje valstybėje narėje.

- 18 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar ankstesniame šio sprendimo punkte nurodytoje jurisprudencijoje daroma nuoroda į valstybės narės, kurioje atsirado žala, teismų tarptautinę jurisdikciją, o gal joje taip pat tiesiogiai nustatoma vidaus teritorinė jurisdikcija šioje valstybėje narėje. Kitaip tariant, reikėtų nustatyti, ar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą yra teisės norma, griežtai susijusi su tarptautine jurisdikcija, ar tai yra dviguba arba mišri teisės norma, kuri taip pat veikia kaip vidaus teritorinės jurisdikcijos taisyklė.
- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo teigimu, šio klausimo neįmanoma išspręsti remiantis nacionaline ir Sąjungos jurisprudencija.
- 20 Šiomis aplinkybėmis *Juzgado de lo Mercantil n.º 2 de Madrid* (Madrido 2-asis komercinių bylų teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismu šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą, kuriame numatyta, kad asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas „<...> bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlus įvykis, teismuose“, turi būti aiškinamas taip, kad juo nustatoma tik valstybės narės, kurioje yra minėta vieta, teismų tarptautinė jurisdikcija, todėl siekiant konkrečiai nustatyti toje valstybėje teritorinę jurisdikciją turintį nacionalinį teismą reikia remtis vidaus teisės procesinėmis normomis, ar šis punktas turi būti aiškinamas kaip mišri teisės norma, kuria atitinkamai tiesiogiai apibrėžiama tiek tarptautinė jurisdikcija, tiek nacionalinė teritorinė jurisdikcija, ir vidaus teisės normomis nereikia remtis?“

Dėl priimtinumų

- 21 Atsakovės pagrindinėje byloje prašo pripažinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą nepriimtiniu, nes atsakymas į šį prašymą pateikuso teismo klausimą yra aiškus.
- 22 Vis dėlto reikia priminti, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nustatytas teises ir faktines aplinkybes, kurių tikslumo Teisingumo Teismas negali tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su ginčo pagrindinėje byloje aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teises aplinkybes, būtinas tam, kad būtų naudingai atsakyta į jam pateiktus klausimus (žr. 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation*, C-343/19, EU:C:2020:534, 19 punktą).
- 23 Be to, tam, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą būtų priimtinas, jame turi būti pateikta ne tik prejudicinių klausimų formulotė, bet ir informacija, kurios reikalaujama pagal Teisingumo Teismo Procedūros reglamento 94 straipsnio a–c punktus, t. y. iš esmės pagrindinės bylos faktinės ir teisinės aplinkybės ir minimalūs paaiškinimai dėl Sąjungos teisės nuostatų, kurias nacionalinis teismas prašo išaiškinti, pasirinkimo priežasčių ir dėl ryšio, kurį jis įžvelgia tarp šių

nuostatų ir jo nagrinėjamoje byloje taikytinų nacionalinės teisės aktų (2021 m. kovo 16 d. Nutarties *DS (Arklinių šeimos gyvūnų kanopų apkarpymas)*, C-557/20, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:204, 21 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 24 Taigi aplinkybė, net jei ir įrodyta, kad atsakymas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo klausimą gali būti aiškus, bet kuriuo atveju negali turėti įtakos prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumui.
- 25 Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas konkrečiai nurodė, kodėl, atsižvelgiant į faktines ir teisines pagrindines bylos aplinkybes ir į, pirma, Teisingumo Teismo bei, antra, *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) jurisprudenciją, svarbu, kad Teisingumo Teismas patikslintų Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkto taikymo sritį.
- 26 Taigi prejudicinį klausimą reikia pripažinti priimtinu.

Dėl prejudicinio klausimo

- 27 Pateiktu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad rinkoje, kuriai turėjo įtakos slapti susitarimai dėl prekių kainų nustatymo ir padidinimo, jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl žalos, padarytos šiais SESV 101 straipsniui prieštaraujančiais susitarimais, atlyginimo tarptautiniu ir teritoriniu požiūriu turi arba teismas, kurio veiklos teritorijoje žalą patyrusi įmonė įsigijo šių prekių, kurioms turėjo įtakos minėti slapti susitarimai, arba, jei ši įmonė įsigijo prekių keliuose vietose, teismas, kurio veiklos teritorijoje yra pagrindinė tokios įmonės buveinė.
- 28 Pirmiausia reikia priminti, kad atsižvelgiant į tai, jog Reglamentu Nr. 1215/2012 panaikinamas ir pakeičiamas Reglamentas Nr. 44/2001, kuris savo ruožtu pakeitė 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo su pakeitimais, padarytais vėlesnėmis konvencijomis dėl naujų valstybių narių prisijungimo prie šios konvencijos, Teisingumo Teismo pateiktas šių teisės aktų nuostatų aiškinimas taikomas ir Reglamento Nr. 1215/2012 nuostatomis, kai šias nuostatas galima laikyti „lygiavertėmis“ (žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 29 Taip yra, pirma, Reglamento Nr. 44/2001 5 straipsnio 3 punkto ir, antra, Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkto atveju, dėl kurių Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad sąvoka „vieta, kurioje įvyko žalą sukėlus įvykis“ reiškia ir vietą, kur žala atsirado, ir vietą, kur atsirado šią žalą lėmusi aplinkybė, todėl ieškinys atsakovui ieškovo nuožiūra gali būti pareikštas vienos iš šių dviejų vietų teisme (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 30 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas siekia nustatyti žalos atsiradimo vietą.

- 31 Iš 2016 m. liepos 19 d. sprendimo matyti, kad nustatytas SESV 101 straipsnio pažeidimas apėmė visą EEE rinką, taigi ir konkurencijos iškreipimą šioje rinkoje. Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad žalos atsiradimo vieta pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą yra minėtoje rinkoje, kurios dalis yra Ispanija (pagal analogiją žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 32 ir 33 punktus).
- 32 Toks žalos atsiradimo vietos nustatymas, be kita ko, atitinka 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma II) (OL L 199, 2007, p. 40) 7 konstatuojamojoje dalyje numatytus suderinamumo reikalavimus, nes, remiantis to paties reglamento 6 straipsnio 3 dalies a punktu, kai reikalavimas atlyginti žalą grindžiamas konkurencijos teise, taikytina teisė turėtų būti šalies, kurios rinka yra arba gali būti paveikta, teisė (2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 35 punktą).
- 33 Kalbant apie tai, kuris teismas taip nustatytoje valstybėje narėje turi jurisdikciją, iš paties Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkto matyti, kad pagal šią nuostatą vietos, kurioje atsirado žala, teismui tiesiogiai ir nedelsiant suteikiama ir tarptautinė, ir teritorinė jurisdikcija. Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 46 punkte, šis nagrinėjimas visų pirma paremtas P. Jenard pranešimu dėl 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL C 59, 1979, p. 1).
- 34 Tai reiškia, kad valstybės narės negali taikyti kitokių jurisdikcijos suteikimo kriterijų nei tie, kurie numatyti minėto 7 straipsnio 2 punkte. Vis dėlto reikia patikslinti, kad teismo, kurio veiklos teritorijoje yra žalos atsiradimo vieta, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jurisdikcijos ribų nustatymas iš principo priklauso valstybės narės, kuriai priklauso šis teismas, organizacinei kompetencijai.
- 35 Taigi, kaip pažymėjo atsakovės pagrindinėje byloje, Ispanijos ir Prancūzijos vyriausybės bei Komisija, ši nuostata nedraudžia valstybei narei nuspręsti konkrečios rūšies ginčą patikėti vienam teismui, kuris tokiu atveju turėtų išimtinę jurisdikciją, neatsižvelgiant į žalos atsiradimo vietą šioje valstybėje narėje.
- 36 Iš tiesų Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad jurisdikcijų koncentracija viename specializuotame teisme gali būti pateisinta tinkamo teisingumo vykdymo sumetimais (pagal analogiją žr. 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Sanders ir Huber*, C-400/13 ir C-408/13, EU:C:2014:2461, 44 punktą).
- 37 Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 128 punkte, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą, techninis taisyklių, taikomų ieškiniams dėl žalos, patirtos dėl konkurencijos teisės nuostatų pažeidimo, atlyginimo, sudėtingumas taip pat gali paskatinti jurisdikcijų koncentraciją.
- 38 Nesant tokio specializuoto teismo, žalos atsiradimo vietos identifikavimas siekiant nustatyti teismą, turintį jurisdikciją valstybėse narėse nagrinėti ieškinį dėl žalos, kilusios dėl SESV 101 straipsniui prieštaraujančių slaptų susitarimų, atlyginimo, turi atitikti jurisdikcijos taisyklėmis siekiamus artimumo ir nuspėjamumo bei tinkamo teisingumo vykdymo tikslus, nurodytus Reglamento Nr. 1215/2012 15 ir 16 konstatuojamosiose dalyse (šiuo klausimu žr. 2019 m. liepos 29 d. Sprendimo *Tibor-Trans*, C-451/18, EU:C:2019:635, 34 punktą).

- 39 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad kai kalbama apie prekės, kurios vertė mažesnė, įsigijimą dėl prekės gamintojo manipuliacijų, teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl žalos, atitinkančios pirkėjo sumokėtą didesnę sumą, atlyginimo, yra prekės įsigijimo vietos teismas (šiuo klausimu žr. 2020 m. liepos 9 d. Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation*, C-343/19, EU:C:2020:534, 37 ir 40 punktus).
- 40 Šį sprendimo būdą reikia taikyti ir tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, neatsižvelgiant į tai, ar nagrinėjamos prekės iš atsakovių buvo įsigytos tiesiogiai ar netiesiogiai, nuosavybės teisę perduodant nedelsiant ar pasibaigus finansinės nuomos sutarčiai. Vis dėlto reikia patikslinti, kad toks sprendimo būdas reiškia, jog žalą patyręs pirkėjas įsigijo būtent prekių, kurioms turėjo įtakos nagrinėjami slapti susitarimai, o įsigijimas įvyko vieno teismo jurisdikcijos ribose. Iš tiesų, priešingu atveju nebūtų galima nustatyti vienos žalos atsiradimo vietos žalą patyrusio pirkėjo atžvilgiu.
- 41 Dėl pastarojo aspekto reikia priminti, kad nagrinėdamas ieškinį dėl žalos, kuri kilo dėl SESV 101 straipsniui prieštaraujančių susitarimų ir kurią sudaro dėl dirbtinai iškeltos kainos sumokėta didesnė suma, atlyginimo Teisingumo Teismas nusprendė, jog žalos atsiradimo vieta nustatyti tik kiekvienam galimam nukentėjusiajam individualiai ir iš principo ji yra jo buveinėje (šiuo klausimu žr. 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 52 punktą).
- 42 Jeigu prekės buvo įsigytos keliose vietose, jurisdikcijos priskyrimas žalą patyrusios įmonės buveinės teismui atitinka nuspėjamumo reikalavimą, primintą šio sprendimo 38 punkte, nes atsakovės, kartelio narės, negali nežinoti to, kad nagrinėjamų prekių pirkėjai yra įsisteigę rinkoje, kuriai daro poveikį su karteliu susiję slapti veiksmai. Be to, toks jurisdikcijos priskyrimas atitinka artimumo tikslą, o žalą patyrusios įmonės buveinės vieta suteikia visas galimo proceso naudingo organizavimo garantijas (šiuo klausimu žr. 2015 m. gegužės 21 d. Sprendimo *CDC Hydrogen Peroxide*, C-352/13, EU:C:2015:335, 53 punktą).
- 43 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą turi būti aiškinamas taip, kad rinkoje, kuriai turėjo įtakos slapti susitarimai dėl prekių kainų nustatymo ir padidinimo, jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl žalos, padarytos šiais SESV 101 straipsniui prieštaraujančiais susitarimais, atlyginimo tarptautiniu ir teritoriniu požiūriu turi arba teismas, kurio veiklos teritorijoje žalą patyrusi įmonė įsigijo šių prekių, kurioms turėjo įtakos minėti slapti susitarimai, arba, jei ši įmonė įsigijo prekių keliose vietose, teismas, kurio veiklos teritorijoje yra pagrindinė tokios įmonės buveinė.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 44 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 7 straipsnio 2 punktą turi būti aiškinamas taip, kad rinkoje, kuriai turėjo įtakos slapti

susitarimai dėl prekių kainų nustatymo ir padidinimo, jurisdikciją nagrinėti ieškinį dėl žalos, padarytos šiais SESV 101 straipsniui prieštaraujančiais susitarimais, atlyginimo tarptautiniu ir teritoriniu požiūriu turi arba teismas, kurio veiklos teritorijoje žalą patyrusi įmonė įsigijo šių prekių, kurioms turėjo įtakos minėti slapti susitarimai, arba, jei ši įmonė įsigijo prekių keliose vietose, teismas, kurio veiklos teritorijoje yra pagrindinė tokios įmonės buveinė.

Parašai.